

ഓർമ്മക്കുറിപ്പുകൾ

പ്രിയ ജോ, നിന്നക്കായ് ഈ വരികൾ....

സരോജ വർഗീസ്, നൃത്യാർക്ക്

അവൻ എനിക്ക് വിശ്വസിക്കാൻ കഴിയുന്നില്ല. എൻ്റെ പ്രിയ കൂടുകാരൻ, എൻ്റെ ജീവിത പക്കാളി, എൻ്റെ എല്ലാമായ ജോ എന്ന വിട്ട് പോയിട്ട് ഇപ്പോൾ ആറ്റു് മാസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞുവെന്ന്. മരണശ്രേഷ്ഠം എല്ലാവരും ദൈവസന്നിധിയിൽ എത്തിചേരുന്നപോലെ ജോയും എത്തികാണും. എന്നാൽ അവൻ എന്തിനു ആദ്യം പോയി? കർത്താവിൽ അടിയുറച്ച് വിശ്വസിക്കുന്ന, ബൈബിൾ വചനങ്ങൾ അനുസരിച്ച് ജീവിക്കുന്ന ഞാൻ ദൈവത്തോട് മനസ്സ് കൊണ്ട് ചോദിക്കുന്നു. നീ തന്ന തൈങ്ങളെ യോജിപ്പിച്ചിട്ട് എന്തിനു ഒരാളെ മാത്രം നേരത്തെ വിളിച്ചു. പിനെ ഞാൻ സമാധാനിക്കുന്നു ദൈവത്തിനു ഓരോ കാര്യങ്ങൾക്കും ഓരോ ഉദ്ദേശ്യമുണ്ട്. ഞാൻ ദൈവ കരാങ്ങളിൽ എല്ലാം അർപ്പിക്കുന്നു. അതുകൊണ്ട് എൻ്റെ കണ്ണുകൾക്ക് മുന്നിൽ ജോ ഉണ്ട്. അവൻ എനിക്ക് ചുറ്റും നിരക്കുന്നു. ഞാൻ കരയുമ്പോഴാണു് അവനെ എനിക്ക് കാണാൻ കഴിയാത്തത്. എൻ്റെ കണ്ണുഭിത്തുള്ളികൾ അവൻറെ രൂപം അവ്യക്തമാക്കുന്നു. അപ്പോൾ ഞാൻ എൻ്റെ ജോയുടെ ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു. സന്തോഷമായിരിക്കുക, കരാത്താൽ ഞാൻ നിന്റെ മുന്നിൽ നിന്ന് പോകും.

എൻ്റെ ഏകാന്തവേളകളിൽ ഞാൻ ഒരു കാര്യം മനസ്സിലാക്കി. എനിക്ക് ചുറ്റും അവൻറെ സാന്നിധ്യമുണ്ട്. ജോ എന്നും രാവിലെ എന്നേക്കാൾ മുമ്പ് ഏണ്ണീറ്റിരുന്നു. ഇപ്പോഴും ഞാൻ രാവിലെ ഉണ്ടുമ്പോൾ ബാത്ത്‌റൂമിലെ പെപ്പിൽ നിന്നും വെള്ളം. വീഴുന്ന ശബ്ദം കേൾക്കുന്നു. ഞാൻ ഏണ്ണീറ്റ് ഓടി ചെല്ലുമ്പോൾ ആരുമില്ല. പിനെ ഞാൻ കിച്ചനിലേക്ക് നടക്കുമ്പോൾ ജോയുടെ ഷേവിംഗ് ക്രീമിൻറെ മനം വരുന്നു. ജോ നീ എവിടെ എന്നു വിളിച്ച് ഞാൻ മുറികളിലെല്ലാം ഓടി നടക്കുന്നു. ധാമാർത്ഥ്യങ്ങളെ അംഗീകരിക്കാൻ മനസ്സിനു കഴിയുന്നില്ല. ഞാൻ ആത്മസംയമനം വീണ്ടെടുത്തു ബൈബിൽ തുറന്ന വായിച്ച് സമാധാനം കണ്ണഡത്താൻ ശ്രമിക്കുന്നു. പക്ഷെ കഴിയുന്നില്ല. എൻ്റെ കണ്ണുകൾ നിരക്ക് കവിയുകയാണു്.

അദ്ദേഹത്തിന്റെ അന്ത്യനാളുകൾ അടുക്കുന്നത് സ്വയം മനസ്സിലാക്കിയിരുന്നതായി ഇപ്പോൾ എനിക്ക് തോന്നാറുണ്ട്. അടുത്തിരുന്ന് വിശ്വാസവേദപുസ്തകം വായിച്ചുകേൾക്കുന്നത് അദ്ദേഹത്തിനു വളരെ ഇഷ്ടമായിരുന്നു. ആവർത്തനപുസ്തകം മുപ്പുത്തിമുന്നാം അഭ്യാസം ഇരുപത്തിയേഴം വാക്കും വായിച്ചുകേടുപ്പോൾ ആ ഭാഗം ഒന്നുകൂടി വായിക്കാനാവശ്യപ്പെട്ട്

ഞാനിപ്പോൾ ഓർക്കുന്നു. ഇസ്രായേൽ ജനതയുടെ വിമോചകനും നിയമകർത്താവുമായിരുന്ന മോൾ തന്റെ പ്രവർത്തനകാലം അവസാനിക്കാറായി എന്ന് ബോധുപ്പുട്ടപ്പോൾ, താൻ നയിച്ച ഇസ്രായേൽ ജനതയെ മുഴുവനായി ഒരു സമതലപ്രദേശത്ത് വിളിച്ചുകൂടി തന്റെ അനുമോദികൾ അവരെ അറിയിച്ചു. ആ പ്രഭാഷണത്തിൽ ദൈവം അവരെ എങ്ങനെ അടിമത്തത്തിൽ നിന്നും വിടുവിച്ചു, പ്രതികുലങ്ങളെല്ല എങ്ങനെ തരണം ചെയ്യു, എന്നാക്കെ പറഞ്ഞതിനുശേഷം തന്റെ നേതൃത്വം നഷ്ടമാകില്ലു. ദൈവത്തിലുള്ള അചന്വേലമായ വിശ്വാസം അവരുടെ നകുറമായിരിക്കണമെന്ന് അവരെ ഉത്സ്വീകരിച്ചു. ആ പശ്ചാത്തലത്തിൽ പറഞ്ഞ വാക്കുകളാണ് “സനാതനനായ ദൈവം നിന്റെ സങ്കേതം, കീഴെ ശാശ്വത ഭൂജങ്ങൾ ഉണ്ട്”. ആ ഭാഗം വായിച്ചുകൊട്ടപ്പോൾ എന്നെന്നു കരഞ്ഞൾ ഗ്രഹിച്ചുകൊണ്ട് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞ വാക്കുകൾ എനിക്ക് ഇപ്പോൾ ശക്തി പകരുന്നു. “സർവ്വശക്തനായ ദൈവം നിനക്ക് കാവലും കോട്ടയും ആയിരിക്കും.” “സരോ.. നീ സോളമൻറെ ഉത്തമഗൈതങ്ങൾ വായിക്കു” ഞാൻ ജോയുടെ ശബ്ദം വീണ്ടും കേൾക്കുന്നു. അതെ ജോ അതാ കിടക്കയിൽ കൈ കുത്തി കിടന്നു എന്നോട് സംസാരിക്കുന്നു. ദൈവമെ നിനക്ക് എന്നെന്ന ജോയുടെ ഭൗതിക ശരീരം മാത്രമേ. എന്നിൽ നിന്ന് അകറ്റാൻ കഴിഞ്ഞുള്ളൂ.

കഴിഞ്ഞ ഏതാനും വർഷങ്ങളായി രോഗശയ്ത്രിലായിരുന്ന എന്നെന്ന ജോ പ്രഭാതത്തിനുവേണ്ടി കാത്തു കിടന്നത്തപോലെ കുത്തും അഞ്ച് മൺിക്കെ അല്ലെങ്കിൽ അഞ്ചുമൺിക്ക് കോപി ആവശ്യപ്പെട്ടിരുന്നു. ആ വിളി കേൾക്കാനെന്നവെന്നും കട്ടിലിനോട് ചേർന്നുള്ള ചാരു കസേരയിൽ ഞാൻ കാത്ത കിടന്നിരുന്നു. 2013 ഏപ്രിൽ 10 ബുധൻ പുലർന്നു. അന്ന് ആ വിളി ഞാൻ കേട്ടില്ല. അടുത്ത് ചെന്ന് കുല്യക്കി വിളിച്ചു. അനക്കമെണ്ണില്ല. അദ്ദേഹത്തിന്നെന്ന് ആത്മാവ് ശരീരം വിടു പോയിരുന്നു. എന്നാൽ ആ മുഖത്തെ ശോഭ അപ്പോഴും നഷ്ടപ്പെട്ടിരുന്നില്ല. ഒരു സുവ നിദ്രയിലെന്നപോലെ എന്നെന്ന ജോ കിടന്നു. ആളിക്കെന്നു സ്വാദം പോലെ തന്നെ ശാന്ത ആ മുഖത്തെ കളിയാടിയിരുന്നു. രാവിലത്തെ സ്നേഹസാന്നിദ്ധ്യമായ ആ വിളി “സരോ, കാപ്പി” ആ ശബ്ദം കേൾക്കുന്ന പോലെ ഞാൻ ഇപ്പോഴും ഉണ്ടുന്നു. പിന്നെ ഉറങ്ങാൻ കഴിയാറില്ല. ഏണിട്ട് എനിക്കായ്ക്കാപ്പി തയ്യാറാക്കുന്നേം ഞാനറിയാതെ രണ്ട് കപ്പുകൾ കൗണ്ടറിൽ നിരത്തുന്നുണ്ട്. പിന്നെ ദെയരുമവലംബിച്ച് ഞാൻ മനസ്സിലാക്കാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. എന്നെന്ന ജോ എന്ന വിട്ട് പിരിഞ്ഞ് പോയി. ഞാൻ എക്കാന്തരശുന്നുമായ ഈ കിച്ചനിൽ ദൃക്കാണ്. “കേട്ടോ” എന്നൊരു ശബ്ദം എന്ന വീണ്ടും മോഹിപ്പിക്കുന്നു. എന്തെങ്കിലും പറയുന്നത് എപ്പോഴും “കേട്ടോ” എന്ന മുഖവുരുഡോടെയാണ്. ജനനലിലുടെ സുരൂരശ്രമിക്കൾ അതിചൃതിച്ച് വരുന്നു. ഒരു ദിവസമാരംഭിക്കയാണു. ജോയില്ലാത്ത എത്രയോ ദിവസങ്ങൾ കഴിഞ്ഞ പോയി.

ഇപ്പോൾ എനിക്ക് സ്വപ്നങ്ങൾ ഇഷ്ടമാണു. ജോയെ കുറിച്ചുള്ള സ്വപ്നങ്ങൾ. അത്കൊണ്ട് ഞാൻ നേരരത്നതെ ഉറങ്ങാൻ ശ്രമിക്കുന്നു. ഉറങ്ങിയാലല്ലോ സ്വപ്നങ്ങൾ കാണാനോക്കും. ഉറകം വരാതെ കിടക്കുന്നേം ഞാൻ അനന്തമായ ആകാശവും എന്നുമറ്റ താരങ്ങളും നോക്കി കിടക്കുന്നു. കിടപ്പുമുറിയുടെ ജനലുകളിലെ കർട്ടനുകൾ അത്കൊണ്ട് ഞാൻ കുറേറു മാറ്റി വക്കുന്നു. ആകാശനീലിമയിൽ നിന്നും പുനിലാവ് പൊഴിക്കുന്ന ചന്ദനം, നക്ഷത്രഗണങ്ങൾക്കുമെമാപ്പും എന്നെന്ന പ്രിയനും എന്ന ഉറുനോക്കുന്നതായി സകൽപ്പിക്കുന്ന എനിക്ക് ജനലയിലെ കർട്ടനുകൾ മുഴുവൻ വലിച്ചിട്ട് ആ ദ്രുശ്യങ്ങൾ

നഷ്ടപ്പെടുത്താൻ കഴിയില്ല. എൻ്റെ ഏകാന്തരാവുകളിൽ ജോയുടെ ഓർമ്മകളുമായി കിടക്കുന്നോൾ ആകാശത്തിലെ നക്ഷത്രങ്ങളിൽ നിന്ന് ഒരെണ്ണം ഒളിമിനുന്നതായി എനിക്ക് തോന്നുന്നു. സാധാരം തിരിൽ ഞാനു ജോയും വീടിൻ്റെ പടിഞ്ഞാറു ഭാഗത്തുള്ള വരാന്തയിൽ ഇരുന്ന് പോക്കുരശ്ശികളുടെ സഹനരും നുകരാറുണ്ട്. അപ്പോൾ അനിവാന ചുവപ്പ് കണ്ണ് ഞാൻ ജോയോടു പറയും കണ്ണഭാ ആകാശത്തിന്റെ ശോകം ഇനി നേരം പുലരുംവരെ ഭൂമിയെ കാണാൻ പറ്റില്ലല്ലോ എന്ന സകടമാണു. ഇപ്പോൾ ഞാൻ ഏകയായ് സുരൂൾ മരയുന്നത് കാണുന്നോൾ കണ്ണിൽ വാഴ്ത്തുന്നു. മേലഞ്ഞളിക്കിടയിൽ നിന്ന് ജോ എന്ന നോക്കി ചിരികയാണോ, എന്ന ദ്രോക്കാക്കി പോയതിൽ ദു:ഖികയാണോ. നമ്മൾ വീണ്ണും കണ്ണുമുട്ടുക എപ്പോൾ? ആ ശുചേപിന്ത എൻ്റെ ദു:ഖങ്ങൾക്ക് ഒരു അറുതി വരുത്തുന്നു, മാലാവമാരുടെ ചിറകുകൾ പോലെ വെള്ളിമേലഞ്ഞൾ ആകാശത്ത് നിരയുന്നോൾ അതിനു പിന്നിൽ മരഞ്ഞിരുന്ന് എൻ്റെ ജോ എന്ന നോക്കി കാണുകയായിരിക്കുമെന്ന് ഞാൻ വെറുതെ ആശിരാറുണ്ട് അത് ജോയാണു് എന്ന് വിശ്വസിക്കുന്നോൾ എനിക്ക് ആശാസം. ലഭിക്കാറുണ്ട്. വേനലവുഡി തീരുന്നതിനു മുമ്പ് അൽപ്പം ദിവസങ്ങൾ എൻ്റെ കുടെ ചിലവഴിക്കാൻ എത്തുന്ന കൊച്ചുമകൻ ചോദിക്കാറുണ്ട് why don't you close the window blinds അൽപ്പമെങ്കിലും വെളിച്ച്. കണ്ണഭാൽ ഉറക്കം. വരാത്ത സഭാവമാണു അവനുള്ളത്. അവനോട് കള്ളം പരയേണ്ടി വരുന്നു. Kutta, Ammachy loves moonlight entering into the room” നിഷ്കള്ളങ്ങനായ അവൻ അത് വിശ്വസിക്കുന്നത് കാണുന്നോൾ എൻ്റെ ദു:ഖം കുടുന്നു.

കയ്യിൽ താങ്കോൽ ഉണ്ടായിരുന്നാലും കോളിംഗ് ബൈല്ല് അടിച്ച് ഞാൻ വന്നു വാതിൽ തുറക്കുന്നോൾ “ജോ തനിനെയെ വാതിൽ തുറക്കാമായിരുന്നില്ലോ അടുക്കളെയിൽ പണിചെയ്യുന്നു എന്ന ബുദ്ധിമുട്ടിക്കണ്ണമൊ എന്ന് കോപിക്കാറുള്ള എന്ന ഗാർധനിൽ നിന്നും ഒരു പുള്ളി നുള്ളിയെടുത്ത് എനിക്ക് നീട്ടി സന്തോഷിപ്പിക്കുന്ന ജോ... വറ്റാത്ത കണ്ണിൻ്റെ ഉറവകളിൽ ഒരു മഴവില്ലായി ജോ സപ്പവർണ്ണങ്ങൾ പൊഴിക്കുന്നു. കൊച്ചുമൊന്നുമായി സന്യാസമയത്തെ പ്രാർത്ഥനക്ക് ഔന്നിച്ചിത്തിക്കുന്നോൾ, നിത്യതയിലേക്ക് കടന്നപോയ ജോയ്ക്ക് വേണ്ടി പ്രാർത്ഥിക്കുന്നോൾ എൻ്റെ കണ്ണമിടറുന്നതും കണ്ണുനീർ കവിശ്രദ്ധയിൽ നന്നക്കുന്നതും അവൻ കാണാറുണ്ട്. പ്രാർത്ഥന അവസാനിക്കുന്നോൾ എന്ന കെട്ടിപ്പിടിച്ച് ഉമ്മവച്ചുകൊണ്ട് അവൻ പറയും “അമ്മച്ചി. I am here for you.. അങ്ങനെ പറഞ്ഞ് ആ കുണ്ഠിക്കെകകൾ എൻ്റെ കണ്ണുനീർ തുടക്കുന്നോൾ അനുഭവവേദ്യമാകുന്ന ആശാസം. അത് വാക്കുകൾക്കെതിരെയാണു്. (തുടരും)
